

Alte Drucke

**DE NOTHIS || SPVRIISQVE FILIIS.|| LIBER SINGVLARIS ||
Gabrielis Palaeoti, S. Romanae Ecclesiae || Cardinalis, ac
Bononiensis || Iurisconsulti.|| IN ...**

Paleotti, Gabriele

Frankfurt/Main, 1574/(1573)

VD16 ZV 26219

CAP. LXII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149688

essent. Hodie verò & hi noua lege exclusi sunt, generaliterq; ab ijs sancitum, ne cuiquam, qui initio non legitimis ortus sit natalibus, vlla ratione aut priuilegio ad nobilitatis decus vnquam liceat aspirare.

ILLEGITIMI, SI NATALIBUS restituantur, an nobilitatem adepti videantur.

- 1 *Nobilitas vsq; ad pronepotes.*
- 2 *Legitimati an adhuc labe vlla notati.*
- 3 *De natalium restitutione, contra Budæum.*
- 4 *Nobilitas à Principe quando conferatur.*
- 5 *Equites nostri temporis an nobiles, & de illorum origine.*
- 6 *Feudum nobile.*

CAP. LXII.

VM dictum sit, nobilitatē solius Principis esse munus, a quæ tamen alicui concessa, in eius filios, nepotes, & pronepotes propagetur. b Idcircoq; illegitimos eius ordinis non haberi, quòd nullo iure, patri suo, quamuis clarissimo, sint coniuncti.

a Bart. l. r. C. de dignit. co.
4. Cast. l. quotiens. in fi. C. vbi sen. vel cla.
b Gl. l. diuo. C. de questio.

tit. 2. Dubitatum fuit an si natalibus re-
 stituantur, simul & nobilitate donati vi-
 deantur. Baldum enim legimus, cum A-
 lex. sentientem, *b* legitimatos adhuc inter
 nobiles non censendos, quod ea prius la-
 be ita sint contacti, quæ amplius euanesce-
 re, aut prorsus elui non possit. *c* Quod
 2 quidem ab ea videtur fluxisse opinione,
 qua sensere quidam legitimatos nō prorsus
 in veram repositos ingenuitatem. *d*
 Quod mihi tamen absurdissimum sem-
 per visum est, non posse scilicet Principem
 quamcunque notam, aut maculam dele-
 re, *e* cum omnia possit, eiusq; voluntas
 pro lege habeatur. *f* Hæc tamen ratio in
 præsentem nobis non est necessaria, cum tan-
 tum absit, ut legitimatis quid notæ ines-
 se fateamur, ut nec illegitimos ipsos vlla
 vnquam deformatos forde sæpius dictū
 fuerit. Cum igitur spurijs hoc antea tan-
 tum obesset, quod eorum natales obscuri
 admodum & viles habebantur, nunc cum
 Princeps eos naturæ restituerit, in eum-
 que statum reposuerit, quo initio omnes
 homines nascebantur, *g* videntur & hi
 proculdubio ad veram nobilitatē perue-
 nisse, præsertim cum author sit grauif-
 simus & eruditissimus Budaus, *b* ipsam
 3 natalium restitutionem nihil aliud esse,
 quam nobilitatis donū, eò quod abiterfa

nata-

a l. lex natu-
 rar, de sta. ho.

b Bald. c. per
 tuas, de ma-
 ior. & obed.
 Alex. §. si quis
 rogatus, n. 56.
 in fin.

c Bald. c. r. §.
 naturale, si de
 feud. fue. con
 tr. nu. 8.

d Dec. conf.
 275. Cur. conf.
 74.

e l. imperia-
 lis. §. r. C. de
 nupt.

f §. sed &
 quod princi-
 pi. Insti. de
 iur. nat. gent.

g l. 2. de nat.
 restit.

h Bud. in an-
 not. l. si de fe-
 nat. pa. g. 12.

a §. si quis er
go. Aut. quib.
mod. nar. eff.
hui.

natalium plebeiorum sordida conditio-
ne, in priscam, communemq; ab initio
omnibus ingenuitatem quis reponatur.
Sed ipse hanc Budæi sententiam, si de spu-
rijs loquamur, planè nō probo, nam si na-
talibus restitui dicuntur, qui rescripto
Principis legitimi efficiuntur, a quis di-
cat eum, qui ex ignobili patre spurius su-
sceptus est, sola deinde restitutione, & le-
gitimorum iura, & nobilitatem consecu-
tum? cū id tantū ea nobis tribuat, vt
patrib. nostris veri & iusti filij efficiamur?
Quod si plebeius pater sit, cur legitima-
tus filius nobilis censeatur? Cur non po-
tius, cū sicuti filius bonorum & faculta-
tum omnium successor est futurus, sic &
vt filius patris conditionem sequatur qua-
lemcunque? Crederem ergo ex natalium
restitutione non perpetuò nobilitatem
inuehi, sed pendere hoc à patris conditio-
ne, vt si is eo splendore illustretur, hoc
quoque & in legitimatum descendat: sin-
minùs, illegitimos ex ea restitutione, ius
filiorum, & patriam quidem potestatem,
verū dignitatem nullam aliam obtine-
re, sed in omnibus paterna vestigia imi-
tari, quia tanquam ex iusto matrimonio
nati solū intelliguntur. Non nego ta-
men, quin possit princeps & eosdem ad
nobilitatis decus euehere, quamuis ab
humili

humili & abiecto patre genus ducant suū,
 licet enim Principi quemcunque velit in
 summo honoris gradu collocare. Id ve-
 rò quomodo dignoscatur, declarauit Bar-
 tolus multis modis. *a* Inter quos ille
 præcipuè insignis est, cū ei dignitas a-
 liqua à Principe defertur, quamuis careat
 administratione. Extat enim constitu-
 tio Zenonis, vbi expressè mentionem fa-
 cit nobilitatis, quam sine administratio-
 ne per honorarios codicillos collatā qui-
 busdam testatur. *b* Vnde eos omnes, qui
 priuilegijs à Cæsare, aut alijs ad id facul-
 tatem habentibus, donati sunt, putarim
 5 nobilibus adscribendos esse, tametsi pri-
 uata illa dignitas videatur, quales sunt
 hodie equites plerique, qui Diplomatis
 Cæsarum insigniti à plebeis solent discer-
 ni. Quod ab eo originem duxisse videri
 potest, quod scribit Sueton. *c* Claudium
 Cæsarem imaginariæ militiæ genus insti-
 tuisse, quo absentes, & titulos tenus fun-
 gerentur. Quæ tamen res hodie à vete-
 ri illo ritu nimium collapsa est, cū Re-
 guli plurimi hac authoritate abutantur,
 nullaq; personarum habita ratione, eam
 dignitatem temerè omnibus decernant,
 ad quam olim non nisi insigni aliqua vir-
 tute præditi, fuissent vocandi, *d* propte-
 reaque nec ad hos cætera priuilegia spe-
 ctare

a Bart. d. l. r.
 C. de dign. co-
 lum. pen.

b l. fin. §. vlt.
 res. C. vbi
 sen. vel clar.

c Sueton. in
 Claud. c. 25.

d l. r. §. credi-
 dit, de off.
 præf. præf. l. fi.
 C. de stat. &
 imag.

a Cy. li. i. c.
de iur. & facti
ignor. Ripa. l.
centurio. nu.
ro. de vulg. v.

b Bart. d. l. i.
pen. col.

c Ias. prælud.
Feud. nu. 119.

d Alex. l. qui
dam consule
bant, de re iu
dic.

stare certum est, quæ militibus iure no-
stro concedi solent. a Porro & illud ac-
quisita nobilitatis multò manifestius fi-
gnum esse solet, cùm dignitas aliqua tri-
buitur, cui administratio sit coniuncta, &
suapte natura secum nobilitatem ducat,
quod à Bartolo traditū extat, b vnde qui-
dam Feudum nobile, aliud minùs nobile
dixerunt. c Sed hæc extra propositam
materiam sunt, quæ tamen dixisse volui-
mus, vt intelligamus, quibus modis hæc
ipsa nobilitas illegitimis communicetur.
Cæterùm, concessa spurio alicui dignita-
te, an ex eo & natalibus restitutus censea-
tur, commodiori loco tractandum refer-
uamus.. d

DE INFANTIBVS EXPO- sitis, & alijs, quorum parentes ignorantur.

- 1 Necare dicitur, qui exponit filium.
- 2 Hospitalia spuriorum, & num. 5.
- 3 Expositi ad sacros ordines & dignitates
admitti possunt, & num. 7.
- 4 De Cyro, Moyse, & alijs legitimè natis
expositis.
- 6 Exponens filium, amittit patriam in eum
potestatem.
- 7 Expositi capaces successionum quarum-
cung,

cunq; censentur.

8 *De quibusdam Pont. ignoto genere.*

9 *Terræ filij, & à se orti homines.*

C A P. L X I I I.

Oterat fortassè aliquibus
videri non necessarium, vl-
lum nos hoc argumento se-
paratim caput conscribere,
cùm suprà latè id tractatum
sit, a an vnusquisque in du

a cap. 20.

bio legitimus vel illegitimus sit censen-
dus. Quia tamen animaduerti, nescio
quid præcipuum huius ipsius quæstio-
nis esse, quod præcedentibus non ita ap-
ptum erat, volui proptereà pauca hæc su-
perioribus adiungere, ne posset hæc pars
à commentarijs nostris desiderari. Hoc
igitur tantùm à nobis in præsentia agendũ
erit, sint ne hi, qui publicè exponuntur,
legitimi, an nothi potiùs iudicãdi. Nam-
que si Nothi videãtur, tunc nihil ampliùs
opus est de his differere, quippe quibus o-
mnia cum alijs spurijs sint cõmunia. Sin
verò legitimi dicantur, & tunc nihil ad
rem nostram, eorum pertinet disputatio.
Scio autem nos alias statuisse, honestos in
dubio vniuscuiusq; natales esse existiman-
dos, quæ exresequitur, expositos quoq;
quorum